ບົດທີ 14
ການກຽມພ້ອມກ່ອນເຂົ້າສູນລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນ

ບາງຊຸມຊົນມີບ່ອນດູແລເດັກໃນໄລຍະເວລາພໍ່ແມ່ໄປເຮັດວຽກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນີ້ວ່າ ໂຮງຮຽນກິນນອນ, ບ່ອນລ້ຽງເດັກເວລາກາງເວັນ, ສູນຝາກເດັກ, ບ່ອນຝາກເດັກ ຫຼື ບ່ອນຮັບລ້ຽງເດັກ. ເດັກຕາບອດ ຫຼື ເດັກເຫັນບໍ່ແຈ້ງ ສາມາດໄປສູນລ້ຽງເດັກເໝືອນກັບເດັກທົ່ວໄປ. ເມື່ອລູກຂອງເຈົ້າຄົບອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ພວກເຂົາຄວນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຄືກັນກັບເດັກໃນໄວດຽວກັນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ເປັນໄປດ້ວຍດີ, ເຈົ້າສາມາດ:

- ຊ່ວຍກະກຽມລູກຂອງເຈົ້າກ່ອນເຂົ້າສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນ.
- ຊ່ວຍຄູສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນໃນການກະກຽມລູກຂອງເຈົ້າ.

ຊ່ວຍກະກຽມລູກຂອງເຈົ້າກ່ອນເຂົ້າສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນ

► ໃຫ້ເດັກຮຽນຫຼິ້ນເປັນກຸ່ມ

ຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນລູກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຫຼິ້ນກັບໝູ່ຫຼາຍຄົນ. ກ່ອນໜ້າທີ່ລູກຂອງເຈົ້າຈະໄປໂຮງຮຽນ, ເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍລູກກະກຽມກ່ອນ ໂດຍການກະຕຸ້ນໃຫ້ລາວຫຼິ້ນກັບເດັກຄົນອື່ນໆ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຄົນອື່ນມາຫຼິ້ນກັບລາວ.

ຖ້າລູກເຈົ້າມີປະສົບການໃນການຫຼິ້ນກັບໝູ່ກ່ອນເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ລາວກໍ່ຈະເຂົ້າກັບໝູ່ໃໝ່ຢູ່ໂຮງຮຽນໄດ້ງ່າຍກວ່າເກົ່າ

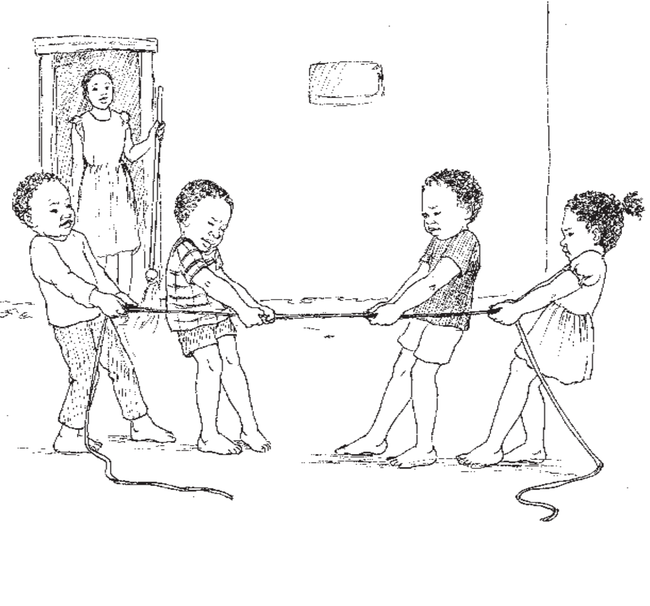

► ໃຫ້ເດັກຮຽນຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆຄືກັນກັບຢູ່ສູນລ້ຽງເດັກ.

ຖ້າລູກຂອງເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ກັບເອື້ອຍອ້າຍ, ລາວອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນ ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເລື່ອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໂຮງຮຽນທີ່ເດັກຫຼາຍຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ມາກ່ອນ. ເດັກຕາບອດ ຫຼື ເດັກເຫັນບໍ່ແຈ້ງ ອາດຈະຢ້ານເມື່ອຫ່າງຈາກຄອບຄົວເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ລາວເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນນັ້ນເປັນແນວໃດ.

ເລົ່າເລື່ອງທີ່ຕື່ນເຕັ້ນຢູ່ສູນລ້ຽງເດັກ ຫຼື ໂຮງຮຽນຢູ່ໃຫ້ລາວຟັງ.

ບອກເອື້ອຍອ້າຍ ຫຼິ້ນນຳນ້ອງຄືກັນກັບຢູ່ໂຮງຮຽນ.

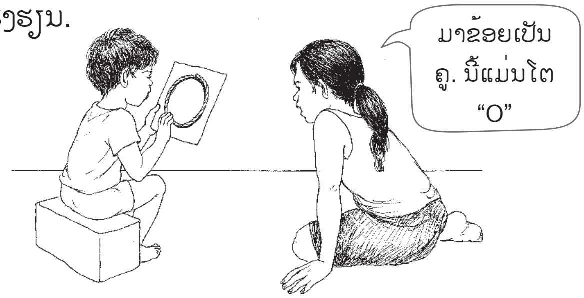

➢ ມາຮູ້ຈັກກັບ ສູນລ້ຽງເດັກ ຫລື ໂຮງຮຽນ

ຖ້າວ່າລູກຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມ ແລະ ຍ່າງເລາະເບິ່ງໂຮງຮຽນກ່ອນເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ມື້ເຂົ້າໂຮງຮຽນທຳອິດ ລາວຈຶ່ງຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ພະຍາຍາມໃຫ້ລາວໄດ້ພົບກັບຄູໃນຍາມບໍ່ມີໃຜເຂົ້າຮຽນ.

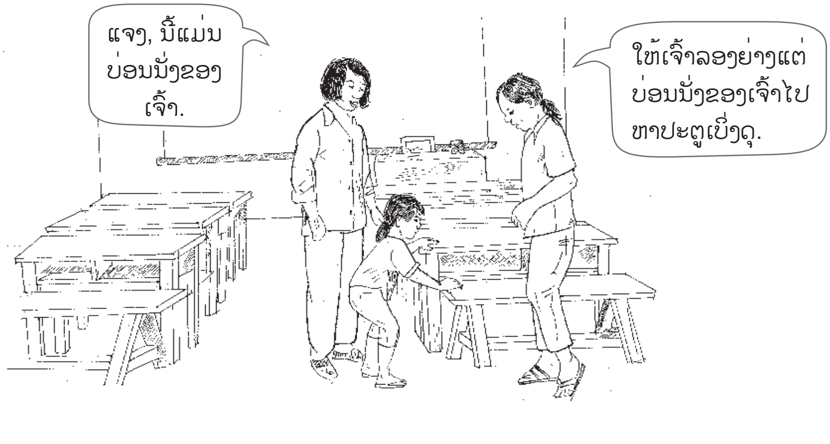

ຊ່ວຍໂຮງຮຽນກຽມພ້ອມຮັບລູກເຈົ້າກ່ອນເຂົ້າຮຽນ.

► ຊ່ວຍໃຫ້ຄູເຂົ້າໃຈລູກເຈົ້າ.

ຄູທີ່ບໍ່ເຄີຍສອນເດັກຕາບອດ ຫຼື ເດັກເຫັນບໍ່ແຈ້ງອາດຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າ ຈະສອນລູກຂອງເຈົ້າໄດ້ບໍ່. ເຈົ້າເອງນັ້ນຮູ້ຈັກລູກຂອງເຈົ້າໄດ້ດີກວ່າຄົນອື່ນ ແລະ ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຈົ້າສາມາດແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກັບຄູ. ຄຳແນະນຳຈຳນວນໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ເຈົ້າອາດຈະຕ້ອງໄດ້ເວົ້າກັບຄູຄື:

- ບອກຄູໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະຂອງລູກເຈົ້າ
- ສະແດງວິທີຊ່ວຍລູກເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວໃນໂຮງຮຽນໃຫ້ຄູເບິ່ງ.
- ຖ້າວ່າລູກຂອງເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເຈົ້າຕ້ອງອະທິບາຍວ່າລູກເຈົ້າເຫັນຫຍັງໄດ້ແດ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວເບິ່ງເຫັນ.
- ເຕືອນສະຕິຄູກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ລູກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນພາບການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ການໃຊ້ໃບໜ້າສະແດງອາການ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູສອນຄວນໃຊ້ສຽງ.
- ປຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມທ້າທາຍ (ປະສົບການໃໝ່ໆ) ທີ່ລູກເຈົ້າມີ.
- ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຕາບອດ ແລະ ຕາບອດນັ້ນມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ກັບພັດທະນາການຂອງເດັກ.

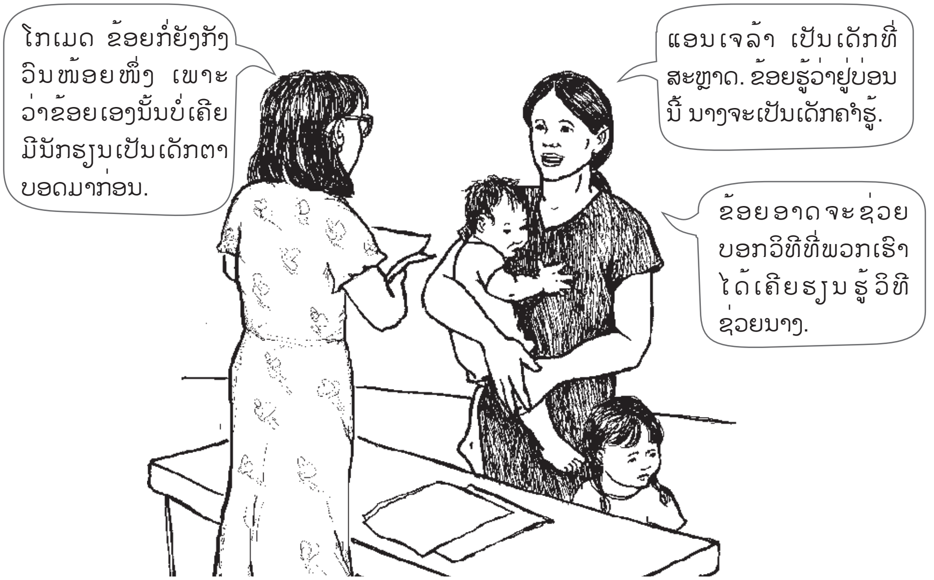

ພາກທີ່ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ເຊິ່ງເລີ່ມແຕ່ໜ້າທີ 126 ຄູຈະໄດ້ພົບກັບຄຳແນະນຳທີ່ມີປະໂຫຍດຄືກັນ. ພິເສດກໍ່ແມ່ນໂຕເຈົ້າເອງ ທີ່ຈະເປັນຜູ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ວິທີເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄູເຂົ້າໃຈເຖິງຄົນຕາບອດ ແລະ ລວມເຖິງເດັກຜູ້ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແຈ້ງດີໃນເກມເດັກຫຼິ້ນ.

► ການກະກຽມຫ້ອງຮຽນເພື່ອລູກຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ລົມກັບຄູກ່ຽວກັບຫ້ອງຮຽນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຊອກຫາວິທີເຮັດໃຫ້ຫ້ອງປອດໄພ ແລະ ສະດວກສະບາຍຍິ່ງຂຶ້ນ. ເຈົ້າອາດຈະຕ້ອງ:

- ອະທິບາຍວິທີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເດັກຕາບອດຕຳກັບສິ່ງຂອງ ແລະ ວິທີເປີດ ຫຼື ປິດປະຕູ .
- ສິ່ງສຳຄັນຄືອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງໃຫ້ຖືກບ່ອນ ເພາະວ່າເມື່ອເວລາລູກເຈົ້າເຄື່ອນທີ່ ໄປໃສກໍ່ຈຶ່ງໝັ້ນໃຈ.
- ມັນຈະເປັນການດີ ຖ້າເຈົ້າຕັດສິນໃຈເລືອກບ່ອນນັ່ງທາງໜ້າທີ່ໃກ້ກັບຄູໃຫ້ລູກເຈົ້າ.

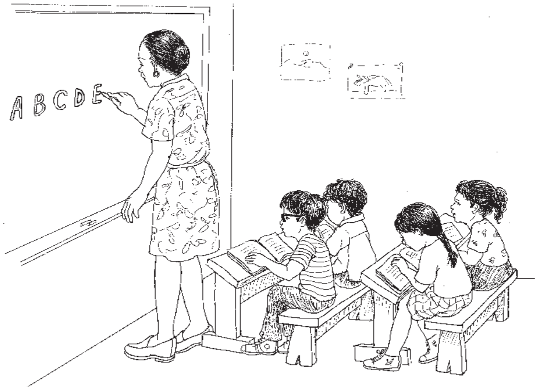

ຖ້າຫາກວ່າ ເດັກສາມາດເຫັນຕົວອັກສອນ, ເມື່ອເວລາຄູຂຽນຕົວອັກສອນຢູ່ເທິງກະດານກໍ່ໃຫ້ເປັນຕົວໜາໃຫຍ່ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຄູກໍ່ຄວນໝັ່ນກວດເບິ່ງວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຫັນບໍ່.

ການກະກຽມກ່ອນການຮຽນອ່ານ ແລະ ຂຽນ.

ຖ້າລູກເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ກໍ່ໃຫ້ພະຍາຍາມຊອກຫາວິທີ ເພື່ອມັນອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ລູກເຈົ້າສາມາດເຫັນຕົວອັກສອນ. ຖ້າລູກເຈົ້າສາມາດເຫັນຕົວອັກສອນ, ລາວອາດຈະສາມາດອ່ານດ້ວຍການ:

ໃສ່ແວ່ນຕາ

ໃຊ້ແວ່ນຂະຫຍາຍ (ແວ່ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົວອັກສອນຕົວນ້ອຍ ກາຍເປັນຕົວອັກສອນຕົວໃຫຍ່)

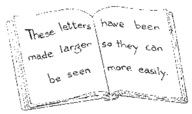

ອ່ານປຶ້ມທີ່ມີຕົວອັກສອນໂຕໃຫຍ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ.

ຖ້າລູກເຈົ້າມີບັນຫາໃນການອ່ານຢູ່ໂຮງຮຽນຕະຫຼອດ, ເຈົ້າສາມາດ:

- ຂໍຮ້ອງບາງຄົນອ່ານປຶ້ມ ແລະ ບົດຮຽນດ້ວຍສຽງດັງໃຫ້ລາວຟັງ.
- ຂໍຮ້ອງບາງຄົນອ່ານປຶ້ມຂອງລາວເຂົ້າເຄື່ອງອັດສຽງ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງສາມາດຟັງໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປໄດ້.
- ພິຈາລະນາເບິ່ງການສອນໜັງສືດ້ວຍຕົວອັກສອນນູນ (ຢູ່ໜ້າທີ 139). ຖ້າຫາກສາຍຕາຂອງລູກເຈົ້າບໍ່ດີ ນີ້ກໍ່ອາດຈະເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງ.

ການຮຽນອ່ານ ແລະ ຂຽນຕົວໜັງສືນູນ.

ຖ້າລູກເຈົ້າບໍ່ເຫັນຕົວໜັງສື ຫຼື ຕາບອດ, ຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກເທັກນິກພິເສດ ແມ່ນສາມາດສອນລາວອ່ານ ແລະ ຂຽນດ້ວຍລະບົບຕົວອັກສອນນູນ. ຕົວອັກສອນນູນເບິ່ງຄືກັບວ່າມັນຊິຍາກ, ເພາະມັນເປັນວິທີໃໝ່ ແຕ່ວ່າມັນເປັນທົບທາງດຽວທີ່ສາມາດຊ່ວຍລາວໄດ້. ເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນຮຽນນຳໃຊ້ຕົວສອນນູນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

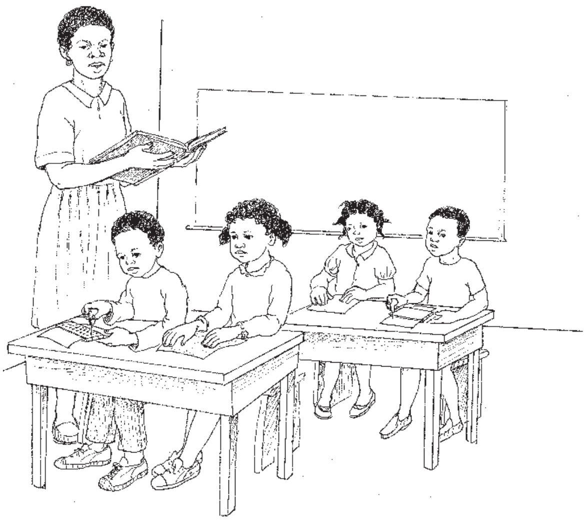

ໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ມີໂຮງຮຽນສຳລັບເດັກພິການທາງສາຍຕາ ທີ່ໃຫ້ຄູນຳໃຊ້ຕົວອັກສອນນູນເຂົ້າໃນການສິດສອນ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າ ໃນການຫາໂຮງຮຽນສຳລັບເດັກຕາບອດ.

ໃນການຮຽນອ່ານຕົວອັກສອນນູນເດັກຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ນິ້ວມືລູບເມັດນູນທີ່ເຮັດລາຍຄືກັບຕົວອັກສອນເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບເຂົ້າກັນໃຫ້ກາຍເປັນຄຳເວົ້າ. ຄືກັນກັບ ຕົວຢ່າງນີ້:

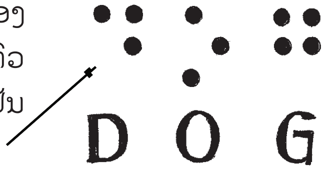

ໃນການຂຽນ ອ່ານຕົວອັກສອນນູນ ເດັກຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ. ນີ້ແມ່ນປະກອນທຳມະດາທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ: ກະດານເຈາະຮູ ແລະ ປາກກາປາກແຫຼມ.

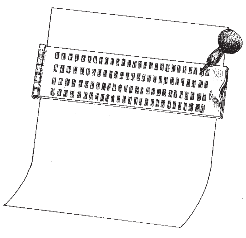

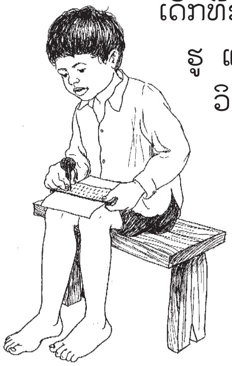

ເດັກທີ່ຂຽນໜັງສືດ້ວຍກະດານເຈາະຮູ ແລະ ປາກກາທີ່ປາກແຫຼມ. ວິທີການຂຽນ ແມ່ນເອົາປາຍປາກກາແທງລົງກະດານທີ່ມີເຈ້ຍຮອງຢ່າງແຮງ. ແລ້ວຈະມີໝາຍຈ້ຳລົງໃສ່ເຈ້ຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວກໍ່ສາມາດອ່ານດ້ວຍການໃຊ້ມືສຳຜັດໝາຍຈ້ຳທີ່ນູນຂຶ້ນມາ.

ເດັກຈະສາມາດຮຽນໃຊ້ຕົວອັກສອນນູນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຖ້າຫາກເຂົາມີນິ້ວມືທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ຈຳໄດ້ດີ. ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເບິ່ງໜ້າທີ 98.

ໂຮງຮຽນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບເດັກພິດທຸກຄົນ

ໂຮງຮຽນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບອະນາຄົດຂອງເດັກຕາບອດ, ເພາະວ່າ ເດັກຕາບອດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບໂອກາດຄືກັນກັບເດັກທີ່ຕາດີ. ເດັກຕາບອດໄປໂຮງຮຽນ ແລະ ຮຽນສິ່ງຕ່າງໆ ລວມທັງວິຊາຊີບ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຫາລ້ຽງຊີບໄດ້.

ໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເດັກຕາບອດແມ່ນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນພິເສດສຳລັບຄົນຕາບອດ. ບາງທ້ອງຖິ່ນກໍ່ຍັງບໍ່ທັນມີໂຄງການເພື່ອເດັກຕາບອດເທື່ອ. ການຊ່ວຍເຫຼືອພິເສດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຕາບອດສາມາດເຮັດໄດ້ດີຄືກັນກັບເດັກຕາດີໃນຫ້ອງດຽວກັນ.